

[Socialministeren.]

hvis der, som hr. Stetter anfører, er påvist tilfælde, hvor der ikke er ydet tilstrækkeligt til afhjælpning af en trangssituation, vil jeg tro, at det drejer sig om enkelttilfælde, og der er ankemulighed.

Som jeg har nævnt det, er hjælpen trangsbestemt, og der kan derfor ikke efter forsorsloven, som hr. Stetter er inde på, ydes en slags erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, sådan at hjælpen i det væsentlige dækker tabt arbejdsfortjeneste. En sådan ordning ville hvile på et helt andet syn end det, der ligger til grund for forsorslovens militærhjælpsbestemmelse såvel som lovens øvrige hjælpebestemmelser. En godtgørelsesordning af den karakter, der her er tale om, ville næppe heller have sin plads inden for forsorsloven, men måtte vel i givet fald finde sin løsning inden for selve værnepligtslovgivningen.

Jeg er da også bekendt med, at spørgsmålet er rejst i forsvarsministeriet og nu behandles dér og senere skal drøftes i det såkaldte klimaudvalg under dette ministerium. Jeg finder som sagt ikke, at der fra socialministeriets side er grundlag for en ændring af de gældende regler, men såfremt det over for ministeriet dokumenteres, at disse regler ikke i tilbørligt omfang efterleves af kommunerne, vil jeg naturligvis være villig til at indskærpe reglerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bøgholm* til socialministeren:

„Vil ministeren søge den bestående lovgivnings muligheder for en ligestilling af de politiske flygtninge med danske statsborgere udnyttet?“

Bøgholm: Det spørgsmål, jeg har stillet socialministeren, drejer sig om et lille socialt mindretal, et meget lille socialt mindretal, nemlig de flygtninge, der er kommet til landet, fordi de ikke har ment at kunne leve livet under det herskende diktatur.

Da Danmark i 1952 ratificerede konventionen om flygtninges retsstilling, blev der taget forbehold over for konventionens artikel 24, da den dagældende lovgivning ikke gjorde det muligt at udføre denne bestemmelse i praksis. Et sådant forbehold

blev foruden af Danmark kun taget af Monaco.

Den senere gennemførte lovgivning mulligger imidlertid en ligestilling af flygtninge med danske statsborgere. Det drejer sig om loven om enkepension af 1964 og loven om folkepension og invalidepension af 1965. Man har forsøgt at rette på dette forhold, og til en vis grad er det naturligvis lykkedes gennem ydelse af kommunal hjælp, der som regel bliver ydet med op til 85 pct. af det beløb, der ydes danske statsborgere. Ikke blot mangler der imidlertid her 15 pct., men politiske flygtninge er herudover helt anderledes stillet end danske statsborgere, f. eks. når der er tale om arbejde i beskyttede værksteder, ligesom det forhold, at de arbejder i beskyttede værksteder, medfører tab af den kommunale støtte. De politiske flygtninge er ringere stillet, når det gælder de faciliteter, der gives ældre medborgere i dette land af sporveje, statsbaner og rejsebureauer; og endelig er det forhold, at de politiske flygtninge er henvist til kommunal hjælp, medvirkende til, at det er vanskeligere for politiske flygtninge at opnå dansk statsborgerskab, end det ellers ville have været.

Jeg vil gerne spørge den højtærede socialminister, om han er villig til at udnytte de muligheder, den bestående lovgivning giver, til at rette på dette forhold.

Socialministeren (Bundvad): Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at det for regeringen og for alle danske myndigheder altid har været en selvfølge, at de flygtninge, der får asyl i Danmark, får al den støtte og hjælp, de har brug for. Dette gælder, hvad enten de er kommet hertil efter speciel indbydelse fra den danske stat som ungarerne og de handicappede flygtninge, eller de er kommet hertil som afhoppere.

I den første vanskelige tid efter ankomsten til landet er flygtningene under fuld forsørgelse. Det er Dansk Flygtningehjælp, der på myndighedernes vegne tager sig af dem, sørger for deres underhold og anbringelse, for undervisning i dansk sprog og i danske samfundsforhold. Flygtningehjælpen sørger for boliger, for arbejde og for revalidering af de handicappede og slipper dem først, når de er integrerede i det danske samfund. Når integreringsprocessen er over-